



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Bijbelcommentaar

door E.G. White

Page 1113-1114; blz. 362

Lukas

Hoofdstuk 1

Vers 1-4 Zie EGW over Handelingen 1:1-5

Vers 5-17 **Een Antwoord op het Gebed.** – Tijdens zijn huwelijks-
Page 1114-1115; blz. 363

leven had Zacharias om een zoon gebeden. Hij en zijn vrouw waren nu oud en tot dusver was hun gebed onbeantwoord gebleven; maar hij morde niet. De tijd voor het antwoord op zijn gebed stond vast en toen de zaak hopeloos scheen, kreeg Zacharias zijn antwoord....

Terwijl Zacharias het heilige binnenging en de vereiste dienst met plechtige eerbied verrichtte, verscheen een andere gedaante, die tussen het altaar en de tafel der toonbroden stond. Het was Gabriël, de machtige boodschapper van God.... (Lukas 1:12-17 aangehaald).

Het antwoord was gekomen. God had het gebed van Zijn dienstknechten niet vergeten. Hij had het in Zijn boek geschreven om te juister tijd te worden beantwoord. Uiterlijk gezien hadden Zacharias en Elisabeth hun hoop begraven, maar de Heere had het niet vergeten. Hij wist van de lange jaren van teleurstelling en toen Zijn eigen Naam op de beste wijze kon worden verheerlijkt, werd hun zoon geboren. Hoe teder, vriendelijk, vol liefde en ontferming is het grote hart vol oneindige liefde. God gaf geen gewoon iemand als zoon aan Zacharias, maar iemand, die een vooraanstaande plaats in Zijn werk zou innemen, en van wie het licht des hemels in heldere, duidelijke stralen zou schijnen (MS 27, 1898).

Vers 17 Zie EGW over Mattheüs 11:14

Vers 22 **Schijnen Met Weerkaatst Licht.** – Toen Zacharias uit de tempel kwam, blonk zijn gelaat door het licht van de hemelse engel dat op hem werd weerkaatst. Maar hij kon niet tot de mensen spreken. Hij beduidde dat in de tempel een engel aan hem was verschenen en dat hij als gevolg van zijn ongeloof beroofd was van zijn spraakvermogen tot de voorspelling van de engel zou zijn vervuld (2SP 45).

Vers 31-35 Zie EGW over Johannes 1:1-3, 14. **De Zoon van God in een Nieuwe Betekenis.** – Christus bracht aan mannen en vrouwen de kracht om te overwinnen. Hij kwam naar deze wereld in menselijk gedaante om als mens onder de mensen te leven. Hij nam de verplichtingen van de menselijke natuur op Zich om beproefd en verzocht te worden. In Zijn menselijkheid had Hij deel aan de Goddelijke natuur. Door Zijn menswording kreeg Hij in een nieuwe betekenis de titel “Zoon van God”. De engel zei tegen Maria: “De kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwten; daarom zal ook het Heilige, Dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden.” Hoewel Hij de Zoon van een mens was, werd Hij in nieuwe betekenis de Zoon van



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

God. Op deze wijze stond Hij in onze wereld. De Zoon van God, en toch door geboorte verbonden met het mensdom

Van eeuwigheid af was Christus Eén met de Vader en toen Hij de menselijke natuur op Zich nam, was Hij nog Eén met God. Hij is de schakel Die God met de mensheid verenigt (Hebreeën 2:14 aangehaald) (ST 2 aug.1905).

Page 1115; blz. 364

Vers 76,77 (Lukas 3:2-4; Jesaja 40:3; Mattheüs 3:1-3; Markus 1:1-3; Johannes 1:19-23). **Johannes Geboren voor een Bijzonder Werk.** – In elke periode van de geschiedenis van deze aarde heeft God Zijn helpers gehad om Zijn werk voorwaarts te doen gaan, wat op de door Hem aangewezen manier gedaan moet worden. Johannes de Doper had een speciaal werk, waarvoor hij was geboren en was bestemd – het werk om de weg des Heeren voor te bereiden ... Zijn werk in de woestijn was een uiterst treffende, letterlijke vervulling van de profetie (MS 112, 1901).

Vers 80 **Geen Geschikte School.** – Er was een groot werk bestemd voor Johannes, maar op de aarde was geen school waar hij zich mee kon verbinden. Hij moest zijn kennis verkrijgen ver van de steden, in de woestijn. De geschriften van het Oude Testament, God Zelf en de natuur die God had geschapen, zouden zijn leerboeken zijn. God maakte Johannes geschikt voor zijn werk als voorbereider van de weg des Heeren. Zijn voedsel bestond uit johannesbrood en wilde honing. De gebruiken en praktijken van de mensen zouden niet de opvoeding van deze man zijn. Opgaan in wereldse zaken zou geen rol spelen in de vorming van zijn karakter (MS 131, 1901).

Satan Had Toegang Ondanks Afgesloten Toegangswegen. – Johannes voelde zich niet sterk genoeg om weerstand te bieden aan de zware druk van de verzoeking waarmee hij in de maatschappij te maken zou krijgen. Hij vreesde dat zijn karakter gevormd zou worden naar de overheersende gebruiken van de Joden en hij verkoos de woestijn als school, waar zijn geest op de juiste wijze kon worden opgevoed en onderwezen uit Gods grote boek der natuur. In de woestijn kon Johannes zich gemakkelijker verloochenen en zijn eetlust bedwingen en zich kleden in overeenstemming met de natuurlijke eenvoud. In de woestijn was niets dat zijn aandacht zou aftrekken van meditatie en gebed. Satan had toegang tot Johannes, zelfs nadat deze alle toegangswegen naar beste kunnen had afgesloten, waardoor satan mogelijk kon binnenkomen. Maar zijn leefgewoonten waren zo zuiver en natuurlijk dat hij de vijand kon onderscheiden en kracht van geest en vastbeslotenheid van karakter bezat om hem te weerstaan.

Het boek der natuur lag open voor Johannes met zijn onuitputtelijke voorraad van verschillende instructies. Hij zocht de gunst van God en de Heilige Geest rustte op hem en ontstak in zijn hart een brandende ijver om het grote werk te doen; een volk tot bekering en tot een hoogstaand en heiliger leven op te roepen. Johannes maakte zichzelf, door de ontberingen en ongemakken van zijn afgezonderd leven, geschikt om dusdanig al zijn fysieke en mentale krachten te beheersen, dat hij onder de mensen kon standhouden, even onbewogen door de omringende omstandigheden als de rosten en bergen van de woestijn die hem dertig jaren lang hadden omringd (2SP 47).

Satan Kon Johannes Niet van zijn Stuk Brengen. – De kinder-

Page 1115-1116; blz. 365



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

jaren, jeugd en volwassen jaren van Johannes, die in de geest en kracht van Elia kwam om een bijzonder werk te doen in het voorbereiden van de weg van de Verlosser der wereld, werden gekenmerkt door standvastigheid en zedelijke kracht. Satan kon hem niet van zijn integriteit afbrengen (RH 3 maart 1874).

Hoofdstuk 2

Vers 9 **Gesterkt om Meer Licht te Verdragen.** – (Lukas 2:8, 9 aangehaald).... Plotseling wordt de hemel verlicht door een helderheid die de herders opschrikt. Zij kennen de oorzaak van dit grootse vertoon niet. In het begin onderscheiden zij de ontelbare engelen niet die in de hemel bijeen zijn. De helderheid en heerlijkheid van het hemelse heirleger verlicht en verheerlijkt de gehele vlakte. Terwijl de herders verschrikt zijn door de heerlijkheid van God, stilt de leidende engel van de menigte hun vrees door zich aan hen te openbaren met de woorden: "*Vrees niet....*"

Terwijl hun vrees wordt verdreven, neemt blijdschap de plaats in van hun verbazing en schrik. Zij konden eerst de uitstraling van heerlijkheid die het hemelse heirleger vergezelde, en zo plotseling over hen viel, niet verdragen. Slechts één enkele engel verschijnt voor de ogen van de toeziende herders om hun vrees te verdrijven en hun de zending bekend te maken. Terwijl het licht van de engel hen omgeeft, rust de heerlijkheid op hen en zij krijgen kracht om het grotere licht en de meerdere heerlijkheid die de talrijke hemelse engelen vergezellen, te verdragen (2SP 17, 18).

Vers 13,14 29-32 **Satan Vervuld met Razernij.** – De hemelse boden wekten alle woede van de synagoge van satan. Hij volgde de voetstappen van hen, die voor het kind Jezus moesten zorgen. Hij hoorde de profetie van Simeon in de voorhof van de tempel, van hem die lang had uitgezien naar de vertroosting van Israël. De Heilige Geest rustte op hem en hij kwam door de Geest gedreven naar de tempel. Hij nam het kindje Jezus in zijn armen, loofde God en zei: "*Nu laat Gij Heer, uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord, want mijn ogen hebben Uw heil gezien dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: Licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor Uw volk Israël.*" Satan werd met razernij vervuld: toen hij zag dat de bejaarde Simeon de Goddelijkheid van Christus herkende (RH 29 okt. 1895).

Vers 25-32 **In de Atmosfeer van de Hemel.** – Zodra Simeon het kindje in de armen van de priester zag, werd hij door Goddelijke openbaring beïndrukt (Lukas 2:29-32 aangehaald).

Simeon beseftte dat hij Degene in zijn armen hield, Die de Weg, de Waarheid en het Leven was. Op dat moment was er niets in het uiterlijk voorkomen van Christus dat hem deze

Page 1116; blz. 366

zekerheid gaf, maar Simeon had in de atmosfeer van de hemel vertoefd. De heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid gaven hem een geestelijk onderscheidingsvermogen. Zijn enige verlangen was geweest om Christus te zien. De zuiverheid van zijn leven kwam overeen met het licht dat hij had ontvangen en hij was voorbereid op de openbaring van de grote waarheid dat dit hulpeloze kindje de Gezalfde des Heeren was, de Messias. Vreugde en verrukking veranderden zijn gelaat toen hij Gods kostbaarste Gave aan de mens in zijn armen hield. Zijn verlichte geest



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

ontving het licht dat van de Bron van alle licht komt. Hij zag dat Christus zowel de Hoop der heidenen als de Hoop der Joden zou zijn. De muren van traditie, opgericht door Joods vooroordeel, bestonden niet in zijn geest. Hij beseftte dat de Messias aan iedereen verlossing zou brengen (RH 2 april, 1901).

Twee Groepen Vertegenwoordigd. – Simeon en de priesters vertegenwoordigen twee groepen - zij die geleid worden door de Geest van God, omdat zij bereid zijn zich te laten onderrichten, en zij die geleid worden door de geest van de macht der duisternis, omdat zij weigeren het licht te ontvangen dat hen in alle waarheid zou leiden, en die van dag tot dag in diepere duisternis worden geleid.

Door Goddelijke verlichting begreep Simeon het werk van Christus. De Heilige Geest maakte indruk op zijn hart. Maar de priesters en oversten waren beziel met de geest van de vijand van God; en vandaag de dag beïnvloedt dezelfde geest het menselijk denken door met kracht de harten der mensen te beheersen en de oproep van de Geest teniet te doen (RH 2 april, 1901).

Vers 38 **Godvruchtige Joden Zagen Dag en Nacht Uit.** – De godvruchtige Joden zagen uit naar, geloofden in, en baden vurig om de komst van de Messias. God kon Zijn heerlijkheid en macht niet aan Zijn volk openbaren door een corrupt priesterschap. De tijd, vastgesteld voor het begunstigen van Zijn volk, was aangebroken. Het geloof van de Joden was beneveld als gevolg van hun afdwalen van God. Velen van de leiders van het volk brachten hun eigen overleveringen naar voren en legden ze aan de Joden op alsof ze Gods geboden waren. De vrome Joden geloofden en vertrouwden dat God Zijn volk niet in deze toestand zou laten blijven om een smaad voor de heidenen te zijn. Hij had in het verleden een verlosser voor hen verwekt, toen zij in hun benauwdheid Hem hadden aangeroepen. Uit de voorspellingen van de profeten meenden zij dat de tijd, door God vastgesteld, was aangebroken en dat de Messias zou komen. Wanneer Hij zou komen, zouden zij een duidelijke openbaring van Gods wil hebben en hun leer zou vrij zijn van de tradities en nodeloze ceremoniën die hun geloof in de war hadden gebracht. De vrome, bejaarde Joden zagen dag en nacht uit naar de komende Messias, terwijl zij baden dat zij de Heiland zouden zien, voordat zij zouden sterven. Zij verlangden ernaar dat de wolk van onwetendheid en dweperij

Page 1116-1117; blz. 367

uit het denken van de mensen zou worden verdreven (2SP 41,42).

Vers 40 **Een Voorbeeld Wat Kinderen Streven te Kunnen Zijn.** – Het is niet juist om te zeggen, wat vele schrijvers doen, dat Christus als alle andere kinderen was. Hij was anders dan andere kinderen. Veel kinderen worden misleid en verkeerd behandeld. Maar Josef, en vooral Maria, hadden altijd het Goddelijke vaderschap van hun kind in gedachten. Jezus kreeg onderricht in overeenstemming met de heilige aard van Zijn zending. Zijn neiging om het goede te doen was een gedurige bron van voldoening voor Zijn ouders. De vragen die Hij hun stelde, brachten het ertoe serieus naar de grote elementen van de waarheid te zoeken. Zijn woorden over de natuur en de God van de natuur, roerden het hart, openden en verlichtten hun geest. Vaak rustten de ogen van Gods Zoon op de rosten en heuvels rondom Zijn tehuis. Hij was vertrouwd met de dingen in de natuur. Hij zag de zon aan de hemel, de maan en de sterren die hun zending vervulden. Onder gezang verwelkomde Hij het morgenlicht.



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Hij luisterde hoe de leeuwerik zijn muziek opzond tot God en stemde daarmee in met lof- en dankzegging ...

(Lukas 2:40 aangehaald). Hij was een Voorbeeld van wat kinderen kunnen trachten te zijn als de ouders de Heere ernstig zoeken en als kinderen met hun ouders willen samenwerken. In Zijn woorden en daden openbaarde Hij teder medeleven voor iedereen. Zijn gezelschap was als een genezende, verzachtende balsem voor de ontmoedigen en verslagenen.

Niemand die naar het kinderlijk gezicht keek dat van bezieling straalde, kon zeggen dat Christus net als andere kinderen was. Hij was God in menselijk vlees. Als Zijn metgezellen er bij Hem op aandrongen om iets te doen dat verkeerd was, flitste de Goddelijkheid door het menselijke en Hij weigerde beslist. Ogenblikkelijk zag Hij het onderscheid tussen goed en kwaad en plaatste de zonde in het licht van Gods geboden, terwijl Hij de wet als ene spiegel voorhield, die licht werpt op het kwaad. Dit helder onderscheidingsvermogen tussen goed en kwaad wekte de broeders van Christus dikwijls tot toorn. Toch openbaarden Zijn oproepen, smekingen en het verdriet dat op Zijn gezicht te zien was, zo'n tedere en oprechte liefde voor hen, dat zij zich schaamden over het feit dat zij geprobeerd hadden Hem van Zijn strikt gevoel van recht en trouw af te brengen (YI 8 sept. 1898).

Vers 40,52 **Groei in Kennis en Dienstbetoon.** – Hoewel Hij toenam in kennis en Gods genade op Hem rustte, verhief Hij Zich toch niet in trots of had Hij het gevoel dat Hij te goed was voor het gewone werk. Hij droeg Zijn deel in de lasten, samen met Zijn vader, moeder en broers. Hij werkte om het gezin te onderhouden en had een aandeel in het werk dat nodig was om in de uitgaven van het gezin te voorzien. Hoewel Zijn wijsheid de geleerden verbaasd hadden doen staan, gehoorzaamde Hij toch

Page 1117-1118; blz. 368

nederig aan Zijn menselijke beschermers, droeg Zijn deel in de lasten van het gezin en werkte met eigen handen als elke andere arbeider. Er wordt van Jezus gezegd dat Hij (met het verstrijken der jaren) toenam in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.

De kennis die Hij dagelijks opdeed betreffende Zijn Goddelijke zending maakte Hem niet onbekwaam voor het verrichten van de eenvoudigste plichten. Blijmoedig nam Hij het werk op wat jongeren moeten doen die in eenvoudige gezinnen wonen waar armoede drukt. Hij begreep de verzoeken van de kinderen, want Hij droeg hun smarten en beproevingen. Zijn voornemen om het goede te doen was vastbesloten en onwankelbaar. Hoewel Hij tot het kwaad werd verleid, weigerde Hij om ook maar in het geringste af te wijken van de strikte waarheid en rechtschapenheid. Hij bewaarde volmaakte kinderlijke gehoorzaamheid, maar Zijn vlekkeloos leven wekte de nijd en afgunst van Zijn broers. Zijn kinderjaren en jeugd verliepen zeker niet effen en vreugdevol. Zijn broers geloofden niet in Hem en ergerden zich omdat Hij niet in alles deed zoals zij deden en niet met hen één werd in het kwaad. In Zijn huiselijk leven was Hij opgewekt, maar nooit luidruchtig. Altijd handhaafde Hij de houding van een leerling. Hij verlustigde Zich in de natuur en God was Zijn Leermeester (ST 30 juli 1896).

Het Licht en de Blijdschap van het Gezin. – Christus is het ideaal voor de gehele mensheid. Hij heeft een volmaakt Voorbeeld nagelaten voor kinderen,



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

jongeren en volwassenen. Hij kwam naar deze aarde en doorliep de verschillende fasen van het menselijk leven. Hij praatte en deed als andere kinderen en jongeren, behalve dat Hij geen kwaad deed. Zonde had in Zijn leven geen plaats. Hij leefde in een sfeer van hemelse zuiverheid. Van kind tot volwassene bewaarde Hij onbevlekt Zijn vertrouwen in God. Het Woord zegt van Hem ... Hij *nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen*".

In het heiligdom van het gezin kreeg Jezus Zijn scholing, niet alleen van Zijn ouders, maar ook van Zijn hemelse Vader. Toen Hij ouder werd, openbaarde God Hem steeds meer van het grote werk dat voor Hem lag. Maar niettegenstaande Zijn kennis van dit alles nam Hij niet de houding aan van iemand die meer is. Nooit veroorzaakte Hij Zijn ouders pijn of bezorgdheid door oneerbiedigheid. Met blijdschap eerde en gehoorzaamde Hij hen. Hoewel Hij niet onbekend was met Zijn grote zending, raadpleegde Hij hun wensen en onderwierp Zich aan hun gezag.

Christus was de Aanvoerder van de hemelse heirscharen geweest; maar Hij zocht op bsis hiervan geen excuus om Zich aan het werk te onttrekken en toe te laten dat Zijn ouders Hem onderhielden. Toen Hij nog hjeel jong was, leerde Hij een handwerk en vervulde trouw Zijn dagelijkse plichten door bij te dragen in het onderhoud van het gezin.

Page 1118; blz. 369

Christus was het Licht en de Blijdschap van de familiekring (YI 22 aug. 1901).

Vers 41-49 **Geen Enkele Les Verloren.** – Geen enkele daad in het leven van Christus was onbelangrijk. Elk voorval in Zijn leven diende het welzijn van Zijn volgelingen in de toekomst. Deze omstandigheden van het vertoeven van Christus in Jeruzalem leert een belangrijke les aan hen die in Hem zouden geloven.

Jezus kende de harten. Hij wist dat er veel gepraat zou worden als de scharen tezamen uit Jeruzalem zouden terugkeren; dat velen bij elkaar op bezoek zouden gaan, wat niet gepaard zou gaan met nederigheid en genade en dat de Messias en Zijn werk vrijwel zouden worden vergeten. Hij verkoos alleen met Zijn ouders Jeruzalem te verlaten; want als zij zich afzonderden, zouden Zijn vader en moeder meer tijd hebben na te denken en te mediteren over de profetieën die heenwezen naar Zijn toekomstig lijden en sterven. Hij wenste niet dat de pijnlijke gebeurtenissen die zij moesten meemaken als Hij Zijn leven zou offeren voor de zonden der wereld, voor hen nieuw en onverwacht zouden zijn. Bij hun terugkeer van Jeruzalem werd Hij van hen gescheiden. Na de viering van het Pascha zochten zij Hem vol zorg drie dagen lang. Als Hij voor de zonden der wereld gedood zou worden, zou Hij van hen gescheiden, voor hen verloren zijn gedurende drie dagen. Maar nadien zou Hij Zich aan hen openbaren en Zich door hen laten vinden en hun geloof zou op Hem vertrouwen als de Verlosser van het gevallen mensdom, de Voorspraak voor hen bij de Vader.

Hier schuilt een les van instructie in voor alle volgelingen van Christus. Hij wilde dat geen enkele les verloren zou gaan, maar zou worden neergeschreven ten bate van toekomstige generaties. Het is noodzakelijk om met zorg te letten op woorden en daden als christenen bijeen zijn, opdat Jezus door hen niet vergeten wordt en zij verder gaan, zorgeloos aangaande het feit dat Jezus niet bij hen is. Als zij zich bewust worden van hun toestand, komen zij tot de ontdekking dat zij gereisd hebben zonder de tegenwoordigheid van Hem Die vrede en blijdschap voor hun hart kon



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

brengen, en dagen worden besteed om terug te gaan en Hem te zoeken Die zij ieder moment in gezelschap van degenen die geen acht slaan op Zijn aanwezigheid en die over zaken praten die geen betrekking hebben op hun Verlosser, in Wie, naar hun zeggen, hun hoop op eeuwig leven het middelpunt heeft. Jezus schuwt gezelschap van zulke mensen, evenals de engelen die Zijn bevelen opvolgen. Deze hemelse boden voelen zich niet aangetrokken tot menigten wiens aandacht wordt afgeleid van hemelse dingen. Deze zuivere, heilige wezens kunnen niet verblijven in het gezelschap waar de aanwezigheid van Jezus niet gewenst en aangemoedigd wordt en waar Zijn afwezigheid niet wordt bespeurd. Om deze oorzaak bestaat er veel rouw, verdriet en moedeloosheid.

Page 1118-1119; blz. 370

Door gebrek aan meditatie, waakzaamheid en gebed hebben zij alles wat waarde heeft, verloren. De Goddelijke lichtstralen, afkomstig van Jezus, Die hen kunnen verblijden met hun liefdevolle, verheffende invloed, bezitten zij niet. Zij zijn in somberheid gehuld, omdat hun zorgeloze, oneerbiedige geest Jezus en de dienende engelen uit hun gezelschap heeft verdreven. Velen die wijdingsdiensten hebben meegemaakt, onderricht zijn door Gods dienstknechten en rijk gezegend zijn bij hun zoeken naar Jezus, zijn naar huis teruggekeerd, niet beter dan ze hun huis hebben verlaten, omdat zij niet de noodzaak voelden van bidden en waken bij hun terugkeer naar huis. Vaak voelen zij zich geneigd over anderen te klagen omdat ze hun verlies beseffen. Sommigen morren tegen God en geven niet zichzelf de schuld als oorzaak van hun eigen duisternis en geestelijk lijden. Deze mensen zouden niet naar anderen moeten zien. De schuld ligt bij henzelf. Zij hebben gepraat en grappen gemaakt en de hemelse Gast verdreven; daarvan zijn zijzelf de schuld. Iedereen heeft het voorrecht om Jezus bij zich te houden. Als zij dit doen, moeten zij hun woorden met zorg kiezen. De gedachten van hun hart moeten geleid worden om na te denken over hemelse en Goddelijke zaken (2SP 35-38).

Vers 46 Een Voorbeeld van Hoffelijkheid. – Nadat Josef e Maria drie dagen lang naar Hem hadden gezocht, vonden zij Hem in de voorhof van de tempel, waar Hij temidden van de leraren zat, terwijl Hij naar hen luisterde en vragen stelde. : *Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over Zijn verstand en Zijn antwoorden.*” Hij stelde Zijn vragen met een beleefdheid die deze geleerde mannen bekoorden. Hij was een volmaakt Voorbeeld voor alle jongeren. Altijd toonde Hij eerbied en respect voor ouderen. DE godsdienst van Jezus zal een kind nooit ruw of onbeleefd maken (YI 8 sept.1898).

Vers 50,51 Een Voortdurende Dienst. – Christus begon niet achttien jaar na dit alles met Zijn openbaar werk, maar Hij werkte voortdurend voor anderen, terwijl Hij gebruik maakte van elke gelegenheid die zich aanbood. Reeds in Zijn kinderjaren sprak Hij woorden van troost en tederheid tot jong en oud. Zijn moeder moest wel opmerkzaam zijn op Zijn woorden, Zijn geest, Zijn bereidwillige gehoorzaamheid aan al haar eisen (YI 8 sept.1898).

Vers 51 Zie EGW over Johannes 2:1,2

Hoofdstuk 3

Vers 2-4 Zie EGW over Lukas 1:76,77



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 7-9 Zie EGW over Mattheüs 3:7,8

Vers 15,16 (Johannes 1:26,27). **Geen Wereldse Eerzucht.** – De mensen meenden dat Johannes de beloofde Messias zou zijn. Zijn leven

Page 1119; blz. 371

was zo onzelfzuchtig, gekenmerkt door eenvoud en zelfverloochening. Zijn leer, vermaningen en bestraffingen waren vurig, oprecht en moedig. In zijn werk keerde hij zich niet links of rechts om naar gunsten en toejuichingen van anderen te dingen. Hij streefde niet naar wereldse eer of wereldse waardigheid, maar was nederig in hart en leven en maakte geen aanspraak op eer waar hij geen recht op had. Hij verzekerde zijn toehoorders, dat hij de Christus niet was (2SP 57).

Vers 21, 22 Zie EGW over Mattheüs 3:13-17; 4:1-11)

Hoofdstuk 4

Vers 1-4 Zie EGW over Mattheüs 4:1-4

Vers 1-13 Zie EGW over Mattheüs 4:1-11; Johannes 2:1,2

Vers 2 Zie EGW over Mattheüs 4:1,2

Vers 4 **Spijze Voor de Ziel.** – Het Woord van God moet ons geestelijk voedsel zijn. Het leven van Christus dat de wereld leven geeft is in Zijn Woord. Door dit Woord genas Jezus ziekten en wierp Hij duivelen uit, door Zijn Woord stilde Hij de zee en wekte Hij de doden op...

Evenals ons lichamelijk leven onderhouden wordt door voedsel, zo wordt ons geestelijk leven onderhouden door het Woord van God. Iedere ziel moet leven voor zichzelf ontvangen uit Gods Woord. Evenals wij moeten eten, ieder voor zichzelf om in leven te blijven, zo moeten wij ook ieder voor zichzelf het Woord van God ontvangen...

In Zijn beloften en in Zijn vermaningen, doelt Jezus op mij... De ervaringen, die verhaald worden in Gods Woord, zullen ook eens mijn ervaringen moeten zijn. Gebed en belofte, voorschrift en waarschuwing, ze zijn ook voor mij bedoeld. De scheppende kracht, die de wereld in het leven riep is in het Woord van God. Dit Woord deelt macht mee; het geeft leven. Ieder gebod is een belofte; als de wil het gebod aanvaardt en in de ziel opneemt, dan brengt het het leven van de Oneindige met zich mee... Zoals het leven wordt geschonken, zo wordt het ook onderhouden. *“Bij alle Woord dat van de mond Gods uitgaat”* (Mattheüs 4:4) zal de mens leven. Het verstand en de ziel, worden opgebouwd door het voedsel wat ze krijgen. Het is aan ons te bepalen waarmee ze worden gevoed. Het is in ieders macht de onderwerpen te kiezen waarmee de geest zich zal bezig houden en waardoor het karakter gevormd zal worden.

Ik doe in de Naam van Jezus een beroep op u en op alle jeugd, die ik binnenkort rond de troon van God vergaderd zal mogen zien, nl. “Bestudeer uw Bijbel”. U zult ervaren, dat dit Woord niet alleen de wolkkolom bij dag zal zijn, maar ook de vuurkolom in de nacht. Dit Woord zal de weg voor u openen, die omhoog leidt steeds hoger, u uitnodigend voorwaarts te gaan. U kent de grote waarde van de Bijbel niet! Het is een boek dat het verstand, het hart, het geweten, de wil, kortom het leven voedsel geeft. Het is Gods boodschap voor u, in zo’n eenvoudige trant, dat het



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

kinderlijk begrip die verstaat. De Bijbel – een kostbaar Boek!” – Uit: Het geloof waardoor ik leef blz. 20

Vers 5-8 (Mattheüs 4:8-10). **Satan Probeerde een Overeenkomst met Christus te Sluiten.** – Deze aanmatigende godslastering en belediging van Jehova wekte de verontwaardiging van Christus en bracht Hem ertoe Zijn Goddelijk gezag uit te oefenen; Hij gebood satan op gezaghebbende en waardige wijze op te houden. Hier verklaarde satan in zijn trots en arrogantie dat hij de rechtmatige en blijvende heerser van de wereld, de bezitter van al haar heerlijkheid was, alsof hij de wereld en alle rijkdommen en heerlijkheid daarop had geschapen. Hij trachtte een speciale overeenkomst met Christus te sluiten om al zijn aanspraken aan Hem over te dragen als Hij hem wilde aanbidden.

Hier toonde satan Jezus de koninkrijken der wereld. Ze werden in een uiterst aantrekkelijk licht voorgesteld. Hij bood ze Jezus aan als Deze hem daar wilde aanbidden. Hij zei Jezus dat hij zijn aanspraken op het bezit van de aarde wilde prijsgeven. Satan wist dat zijn macht beperkt was en tenslotte zou worden weggenomen als het verlossingsplan uitgevoerd zou worden. Hij wist dat zijn macht tenslotte zou eindigen en dat hij vernietigd zou worden als Jezus zou sterven om de mensen te redden. Het was daarom zijn weldoordacht plan om de voltooiing van het grote werk, dat door de Zoon van God was begonnen, zo mogelijk te verhinderen. Als het plan voor de verlossing van de mens zou falen, zou hij het koninkrijk waarop hij toen aanspraak maakte, behouden. En als hij zou slagen, vleide hij zichzelf met de gedachte dat hij zou heersen tegenover de God des hemels (Redemption: or The First Advent of Christ, 50 ,51).

Vers 6 **Twee Groepen, Twee Banieren.** – Satan heeft deze wereld zijn gebied genoemd. Hier is zijn troon, en allen die weigeren Gods geboden te bewaren, die weigeren gehoor te geven aan een "*Aldus spreekt de Heere*", houdt hij met zichzelf verbonden. Zij staan onder de banier van de vijand; want er zijn maar twee

Page 1119-1120; blz. 372

groepen in deze wereld. Allen scharen zich óf achter de banier van de gehoorzamen óf van de ongehoorzamen (MS 41, 1898).

Vers 8 Zie EGW over Mattheüs 4:10

Vers 13 Zie EGW over Mattheüs 4:11

Vers 18,19 (Mattheüs 7:29; 22:29; Markus 12:37). **Het Evangelie aan de Armen.** – Christus kwam om het Evangelie aan de armen te prediken. Hij bereikte de mensen waar zij zich bevonden. Hij bracht een eenvoudige, duidelijke Waarheid die zij konden begrijpen. Wat was Zijn taal eenvoudig! Zelfs de armsten, de ongeletterden en onwetenden konden Hem begrijpen. Niemand had een woordenboek nodig om de betekenis op te zoeken van de klinkende bewoordingen van de lippen van de grootste Leraar Die de wereld ooit heeft gekend. Terwijl de priesters, de oversten en wetgeleerden zich beschouwden als de enige leraars van het volk, vertelde Hij deze geleerde rabbi's dat zij de Schriften en de kracht Gods niet kenden (RH 19 juli, 1887).

Hoofdstuk 5



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 29 (Mattheüs 9:9, 10; Markus 2;14,15). **Levi-Matthéus Eerde Christus Tegenover Vrienden.** – In dankbare ootmoed wilde Levi-Mattheus zijn waardering tonen voor de eer, die hem werd bewezen en terwijl hij hen die zijn metgezellen waren geweest in het zakendoen, feestvieren en de zonde, bijeenriep, hield hij een grote maaltijd voor de Heiland. Als Jezus hem, die zo zondig en onwaardig was, wilde roepen, zou hij zeker zijn vroegere metgezellen aanvaarden, die volgens Levi-Matthéus dit veel meer verdienden dan hijzelf. Levi-Matthéus verlangde ten eerste dat zij deel zouden hebben aan de zegeningen van de barmhartigheid en genade van Christus. Hij wilde dat zij zouden weten dat Christus niet, zoals de schriftgeleerden en Farizeeën, de tollenaars en zondaars verachtte en haatte. Hij wilde dat zij Christus zouden kennen als de gezegende Zaligmaker.

Bij de maaltijd nam de Heiland de ereplaats in. Levi-Matthéus was nu de dienstknecht van Christus en hij wilde dat zijn vrienden zouden weten in welk licht hij zijn Leidsman en Meester bezag. Hij wilde dat zij zouden weten dat hij zich heel geëerd voelde dat hij zo'n Koninklijke gast mocht verwelkomen.

Jezus heeft nooit een uitnodiging voor een dergelijke maaltijd geweigerd. Het doel dat Hem altijd voor ogen stond was om in de harten van Zijn toehoorders het zaad der waarheid te zaaien, om door Zijn innemende conversatie de harten tot Zich te trekken. Christus had met elke daad een bedoeling en de les die Hij bij deze gelegenheid gaf, was op zijn tijd en gepast. Door deze daad verklaarde Hij dat zelfs tollenaars en zondaars niet van Zijn tegenwoordigheid werden buitengesloten. Tollenaars en zondaars konden nu het getuigenis uitdragen dat Christus hen eerde door Zijn aanwezigheid en met hen omging (MS 3, 1898).

Vers 30 Zie EGW over Mattheüs 9:11

Vers 31,32 Zie EGW over Mattheüs 9:12,13

Vers 32 Zie EGW over Mattheüs 9:13

Vers 37,38 Zie EGW over Mattheüs 9:17

Hoofdstuk 6

Vers 37 Zie EGW over Mattheüs 7:1,2

Hoofdstuk 7

Vers 29,30 (Mattheüs 13:15; Johannes 12:39, 40). **Farizeeën Gingen Niet Blindelings Tegen Christus In.** – De schriftgeleerden, Farizeeën en oversten waren vastbesloten zich blind te houden voor de bewijzen van de waarheid en zij ontweken de duidelijkste gevolgtrekkingen. Om hun handelwijze van hardnekkig ongeloof te rechtvaardigen, grepen zij elke mogelijke gelegenheid aan om iets te ontdekken in de leer van Jezus dat zij konden misbruiken, op verkeerde wijze toepassen of vervalsen. Als er geen enkele mogelijkheid was om de waarheid van Christus' woorden verkeerd toe te passen, verwierpen deze mannen de raad Gods tegen zichzelf, begonnen vragen te stellen die niets te maken hadden met de onderhavige kwestie om de aandacht van de mensen af te trekken van de les die Jezus wilde leren, en handig de Waarheid te vermijden. De Farizeeën gingen niet blindelings in tegen de leer van Christus, want de



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

waarheid maakte diepe indruk op hun geest; maar zij boden weerstand aan de Waarheid en gingen tegen hun geweten in door hun ogen te sluiten, zodat zij niet zouden zien en zich bekeren en Christus hen zou genezen (RH 18 okt., 1892).

Hoofdstuk 8

Vers 46 Zie EGW over Handelingen 19:11,12,17

Hoofdstuk 9

Vers 23 (Mattheüs 16:24; Markus 8:34; zie EGW over Mattheüs 11:28-30).
Vermijden van het Kruis Betekent Vermijden van de Beloning. – Deze woorden worden gericht tot iedereen die een christen wil zijn. Wie het kruis vermijdt, vermijdt de beloning die aan de getrouwen is beloofd (Brief 144, 1901).

Vers 28-31 Zie EGW over Mattheüs 17:1-3

Page 1121; blz. 374

Hoofdstuk 10

Vers 13-15 Zie EGW over Mattheüs 11:20-24

Vers 27 Zie EGW over Mattheüs 22:37-39; Markus 12:30

Hoofdstuk 11

Vers 15 Zie EGW over Mattheüs 12:24-32

Vers 21-23 Zie EGW over Mattheüs 12:29,30

Vers 23 Zie EGW over Mattheüs 16:24

Vers 24-26 Zie EGW over Mattheüs 12:43-45

Vers 31 Zie EGW over Mattheüs 12:42

Vers 42-44 Zie EGW over Mattheüs 23:13-33

Hoofdstuk 12

Vers 1 (Mattheüs 16:6). **Huichelarij is als Zuurdesem.** – Onze Heiland hield aan de mensen in die tijd de aard van hun zonden voor. Zijn duidelijke woorden schudden het geweten van Zijn toehoorders wakker, maar satans helpers, die tegenwerkten, zochten een plaats voor hun theorieën om het denken van de duidelijk gesproken Waarheid af te trekken. Als de grote Leraar de indrukwekkende Waarheid sprak, vergaderden de schriftgeleerden en Farizeeën zich, onder voorwendsel dat zij geïnteresseerd waren, rondom de discipelen van Christus en leidden de gedachten der discipelen af door het stellen van vragen die strijd verwekten. Zij deden alsof zij de Waarheid wilden kennen. Christus werd bij deze gelegenheid, net als bij andere dergelijke gelegenheden, onderbroken. En Hij wilde dat Zijn discipelen zouden luisteren naar wat Hij hun te zeggen had en niet zouden toestaan dat iets anders hun aandacht trok en vasthield. Daarom waarschuwde Hij hen: *"Wacht u voor de*



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

zuurdesem, dat is huichelarij, der Farizeeën." Zij veinsden een verlangen om zo dicht mogelijk in de kleine kring te komen. Als de Heere Jezus de Waarheid bracht in tegenstelling tot dwaling, deden de Farizeeën alsof ze begerig waren de Waarheid te verstaan; toch probeerden zij Zijn denken op andere wegen te leiden.

Huichelarij is als zuurdesem of gist. Zuurdesem kan in het meel verborgen worden en de aanwezigheid ervan is onmerkbaar tot die zijn uitwerking doet gevoelen. Door ongemerkt binnen te dringen, doordringt het al spoedig de hele massa. Huichelarij werkt in stilte en als eraan wordt toegegeven, zal die het denken met trots en ijdelheid vervullen. Nu worden bedriegerijen beoefend die gelijk zijn aan wat de Farizeeën in praktijk brachten. Toen de Heiland deze waarschuwing gaf, was het om allen die in Hem geloven, te waarschuwen dat zij op hun hoede moesten

Page 1121-1122; blz. 375

zijn. Weest op uw hoede voor het opnemen van deze geest, om niet te worden als zij, die probeerden om de Heiland in de val te lokken (MS 43, 1896).

Vers 10 Zie EGW over Mattheüs 12:31,32

Vers 16-21 Zie EGW over 1 Samuël 25:10,11

Vers 27 **Wat Is Uw Leven?** – Ons leven werd ons van God gegeven en is afhankelijk van Hem, evenals het blad afhangt, wat zijn levensonderhoud betreft, van de twijg waar het aan groeit. Leven is een openbaring van Gods liefde. Het is een talent, dat God aan onze zorg heeft opgedragen, en het is een zeer kostbaar talent, als wij het bekijken in het licht van het offer van Gods Zoon. Het is een uitdrukking van het eigendomsrecht van God. Wij zijn van Hem omdat Hij ons schiep. Bovendien zijn wij van Hem door Zijn verlossing. Wij krijgen ons leven van Hem. Hij is de Schepper en de Bron van alle leven. Hij is de Maker van het hogere leven. Hij verlangt, dat de schepselen die naar Zijn gelijkenis gevormd werden, dit hogere leven zullen verkrijgen. Ieder mens moet zich serieus de vraag stellen: Wat betekent mijn leven ten aanzien van God en van mijn medemensen? Niemand leeft voor zichzelf. Elk leven heeft invloed op zijn omgeving...

Ieder mens heeft de taak een christelijk leven te leiden. Onze persoonlijkheid, onze talenten, onze tijd, onze invloed, onze bekwaamheden, die wij allen van God ontvangen, moeten tot Hem terugkeren in een gewillige dienst voor Hem. De bedoeling van het leven is niet het zeker stellen van tijdelijke voordelen, maar het doel is de eeuwige gunsten die ons beloofd zijn, zeker te stellen in Hem. God eist uw ziel, uw lichaam en al uw bekwaamheden op, want Hij heeft ze door Zijn eigen kostbaar bloed gekocht, en zij behoren Hem allemaal toe. Als u uzelf van God afkeert, betekent dat diefstal... Voor ons is de volgende vraag van belang: Is ons leven met het leven van Jezus verweven? Wat is een christelijk leven? Het is een leven dat is gered, een leven dat is ontrukkt aan de zondige wereld en is bevestigd in het leven van Christus.

Wanneer ons leven verborgen is met Christus in God zullen wij, bij de verschijning van Christus, ook met Hem verschijnen in heerlijkheid. En zolang wij in deze wereld zijn, zullen wij, in een geheiligde dienst, alle bekwaamheden die Hij ons schonk, aan God geven. Wat is uw leven? Eenmaal zult u deze vraag moeten beantwoorden. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 35 Zie EGW over Mattheüs 25:7



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 48 (Johannes 15:22). **Gods Toetsen Verschillen.** – Gods toetsen voor de heidenen die geen licht hebben en voor hen die leven waar de kennis van de Waarheid en het Licht overvloedig is, verschillen volkomen. Hij aanvaardt van mensen in heidense landen een fase van gerechtigheid die Hem niet voldoet, als deze wordt aangeboden door mensen in christelijke landen. Hij vraagt niet veel war weinig gegeven is (MS 130, 1899).

Vers 50 Zie EGW over Mattheüs 26:42

Vers 51 Zie EGW over Mattheüs 10:34

Hoofdstuk 13

Vers 18 Zie EGW over Markus 4:30

Vers 34,35 Zie EGW over Mattheüs 23:37-39

Hoofdstuk 14

Vers 16,17 Zie EGW over Mattheüs 22:2-4

Vers 28-33 **De Zwakken Kunnen Daden van Almacht Verrichten.** – Aan ons, zowel als aan de discipelen heeft Christus de taak gegeven om de Waarheid aan de wereld te brengen. Maar alvorens zich bezig te houden met deze grote, agressieve oorlogsvoering waarvan eeuwige gevolgen afhankelijk zijn, nodigt Christus iedereen uit om de kosten te berekenen. Hij geeft hun de verzekering dat als zij met een volkomen hart het werk op zich nemen, door zich als lichtdragers aan de wereld te geven; als zij beslag leggen op Zijn kracht, zij vrede met Hem zullen maken en bovennatuurlijke bijstand zullen verkrijgen, die hen in staat zal stellen om in hun zwakte daden van almacht te verrichten. Als zij voorwaarts gaan met geloof in God, zullen zij niet falen of moedeloos worden, maar zij zullen de zekerheid van onfeilbaar succes hebben (RH 15 maart, 1898).

Hoofdstuk 16

Vers 13 Zie EGW over Mattheüs 6:24

Hoofdstuk 17

Vers 5 **Een Groeiend Geloof.** – U moet over geloof spreken, u

Page 1122; blz. 376

moet het geloof beleven, u moet in geloof handelen opdat uw geloof zal groeien; en door op deze wijze dat levende geloof te beoefenen, zult u opwassen tot sterke mannen en vrouwen in Christus Jezus (MS 1, 1889).

Vers 10 (Efeze 1:6; 2:8-10; 2 Timotheüs 1:9; Titus 2:14; 3:5; Jakobus 2:22).

Goede Werken Geen Pleidooi om Zalig te Worden. – Onze aanvaarding door God is alleen zeker door Zijn geliefde Zoon en goede werken zijn alleen maar het gevolg van de werking van Zijn zondenvergevende liefde. Ze verschaffen ons geen



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

voorrechten en wij hebben niets dat ons wordt toegerekend voor onze goede werken waardoor wij ten dele aanspraak mogen maken op de zaligheid van onze zielen. De zaligheid is Gods vrije gave aan de gelovige, die hem alleen terwille van Christus wordt geschonken. De verontruste ziel kan vrede vinden door geloof in Christus en zijn vrede zal zijn naar de mate van zijn geloof en vertrouwen. Hij kan zijn goede werken niet aanvoeren als een beroep op de zaligheid van zijn ziel.

Maar hebben goede werken geen echte waarde? Wordt de zondaar die elke dag zondigt, door God even goedgunstig beschouwd als degene die door geloof in Christus in alle oprechtheid tracht te werken? De Schrift antwoordt: *"Zijn maaksel zijn wij, in Christus geschapen om goede werken te doen die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen."* De Heere heeft in Zijn Goddelijke schikking door Zijn onverdiende gunst verordeneerd dat goede werken hun loon zullen vinden. Wij worden alleen door de verdiensten van Christus aanvaard; de daden van barmhartigheid die wij verrichten, zijn de vruchten van het geloof. Deze worden ons ten zegen, want de mensen worden vergolden overeenkomstig hun werken. Het is de geur van de verdiensten van Christus die onze goede werken voor God aanvaardbaar maken en genade stelt ons in staat de werken te doen waarvoor Hij ons beloont. Onze werken hebben van zichzelf geen verdienste. Als wij alles hebben gedaan wat wij mogelijkwijze konden doen, moeten wij onszelf beschouwen als nutteloze dienstknechten. Wij verdienen geen dank van God. Wij hebben alleen maar gedaan wat onze plicht was om te doen en onze werken konden niet zijn gedaan in de kracht van onze zondige natuur.

De Heere heeft ons dringend gezegd dat wij tot Hem moeten naderen, dan zal Hij tot ons naderen en door tot Hem te naderen, ontvangen wij de genade om die werken te doen waarvoor Zijn hand ons zal belonen (RH 29 jan., 1895).

Vers 28-30 (Genesis 19:24, 25). **In Slaap Gesust in de Wieg van Vleselijke Zekerheid.** – Toen de zon voor de laatste maal opging boven de steden van de vlakte, meenden de mensen een nieuwe dag van goddeloze braspertijen te beginnen. Iedereen maakte gretig plannen voor zaken of genot en Gods boodschapper werd bespot om zijn vrees en waarschuwingen. Plotseling, als een donderslag bij heldere hemel, vielen ballen vuur op de gedoemde stad.

Page 1122-1123; blz. 377

"Zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn." De mensen zullen eten en drinken, planten en bouwen, trouwen en ten huwelijk gevende, tot Gods toorn zonder genade zal worden uitgegoten. De wereld zal in slaap worden gewiegd in de wieg van vleselijke zekerheid.... De massa probeert God te vergeten en gretig aanvaardden zij fabelen om de weg naar genotzucht ongestoord verder te gaan (RH 26 okt., 1886).

Hoofdstuk 18

Vers 15-17 Zie EGW over Mattheüs 19:13-15

Vers 35-43 Zie EGW over Markus 10:46-52

Hoofdstuk 19



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 12,13 Zie EGW over Mattheüs 25:14,15

Vers 41-44 **Huidige Zonden Bepalen de Schuld.** – De generatie die Jezus verwierp was niet aansprakelijk voor de zonden van hun vaders, alleen voor zover zij hun boze praktijken volgden en zich zodoende aansprakelijk stelden voor hun handelswijze van haat en wraak in het vervolgen van vroegere boodschappers van God. Het waren de huidige genade en waarschuwingen, door die generatie verworpen, die hen belasten met een schuld die door het bloed van stieren en bokken niet konden worden afgewassen. Zij hadden zich trots, eigengerechtigd en onafhankelijk steeds verder van de hemel gescheiden tot zij gewillige onderdanen van satan waren geworden. De Joodse natie had geslachten achtereen de boeien gesmeed, waarmee die generatie zich onherroepelijk vastlegde (3SP 10,11).

Vers 42 Zie EGW over Mattheüs 37-39

Vers 44 Zie EGW over Mattheüs 24:2

Hoofdstuk 21

Vers 8 Zie EGW over Mattheüs 24:23,24

Vers 16-19 **Een Wanhopig Gezelschap voor het Kwade.** – Christus laat zien dat zonder de beheersende macht van de Heilige Geest van God de mensheid een vreselijke macht ten kwade is. Ongeloof, haat jegens bestraffing zullen satanische invloeden opwekken. Overheden en machten, de heersers der duisternis dezer wereld en geestelijke boosheden in hemelse gewesten zullen zich tot een wanhopig gezelschap verenigen. Zij zullen zich tegen God, in de persoon van Zijn heiligen, verbinden. Door een verkeerde voorstelling en bedrog zullen zij mannen en vrouwen, die schijnbaar de waarheid geloven, demoraliseren. Valse getuigen zullen in dit verschrikkelijke werk niet ontbreken (MS 40, 1897).

Page 1123; blz. 378

Vers 20 **Tonelen Zullen Zich Herhalen.** – Nadat Jezus gesproken had over het einde der wereld, kwam Hij terug op Jeruzalem, de stad die daar zat als een vorstin vol trots en arrogantie, terwijl zij zei: *"Ik zit als een koningin..., en zal geen smart zien."* Terwijl Zijn profetisch oog op Jeruzalem rust, ziet Hij dat zoals de stad aan de verwoesting was prijsgegeven, de wereld aan haar ondergang zal worden prijsgegeven. De tonelen die zich hebben afgespeeld bij de verwoesting van Jeruzalem, zullen op een veel verschrikkelijker manier worden herhaald bij de grote en vreselijke dag des Heeren (MS 40, 1897).

Hoofdstuk 22

Vers 1,2 Zie EGW over Mattheüs 26:3

Vers 3-5 (Mattheüs 26:14-16; Markus 14:10, 11; Johannes 13:2, 27). **Christus Gekocht met Geld van de Tempel.** – Tijdens het Pascha werd het lot van Judas beslist. Satan nam de leiding over hart en verstand. Hij dacht dat Christus óf gekruisigd zou worden, óf Hij zou Zich moeten bevrijden uit de handen van Zijn vijanden. In ieder geval zou hij van die transactie beter worden en een goede zaak doen door zijn Heer te verraden. Hij ging naar de priesters en bood aan te helpen bij



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

het zoeken naar Hem, Die beschouwd werd als de beroerder van Israël. Op deze wijze werd de Heere verkocht als een slaaf, gekocht met geld van de tempel dat gebruikt werd voor het aankopen van offerdieren (ST 17 dec., 1912).

Vers 31,32 Zie EGW over Mattheüs 16:22,23

Vers 31-34 (Mattheüs 26:31-35; Markus 14:29-31). **Petrus Verzocht de Duivel.** – (Lukas 22:31 aangehaald). Wat was de vriendschap van de Heiland voor Petrus echt! Wat was Zijn waarschuwing vol medelijden! Maar de waarschuwing werd kwalijk genomen. Zelfvoldaan zei Petrus vol vertrouwen dat hij nooit zou doen, waarvoor Christus hem had gewaarschuwd. "Heere," zei hij, "met U ben ik bereid ook gevangenis en dood in te gaan!" Zijn zelfvertrouwen bleek zijn ondergang te zijn. Hij verzocht satan om hem te verzoeken en hij bezweek voor de listen van de sluwe vijand. Toen Christus hem het meest nodig had, stond hij aan de kant van de vijand en verloochende openlijk zijn Heer (MS 115, 1902).

Vers 39-46 Zie EGW over Mattheüs 26:36-46

Vers 42 (Mattheüs 26:42; Markus 14:36; Zie EGW over Romeinen 8:11). **De Vader Staat Naast Elke Worstelende Ziel.** – Christus overwon door Goddelijke kracht; op deze wijze moet iedereen die verzocht wordt, overwinnen. God stond naast Christus in de Hof van Gethsémané en door de ervaring van Christus moeten wij onze hemelse Vader leren vertrouwen; altijd en overal moeten wij geloven dat Hij teder, oprecht en getrouw is, in staat om wat aan

Page 1123-1124; blz. 379

Zijn zorg is toevertrouwd, te bewaren. In de zielestrijd van Christus, onze Plaatsvervanger en Borg, stond de Vader naast Zijn Zoon en Hij staat naast ieder ziel die met ontmoediging en moeilijkheden worstelt (Brief 106, 1896)

Vers 42,43 **Gabriël Versterkte Christus.** – Als op het hoogtepunt van de crisis hart en ziel breken onder de last van de zonde, wordt Gabriël gezonden om de Goddelijke Lijder te versterken en Hem te bemoedigen het met bloed bevlekte pad te betreden. En terwijl de engel Zijn bezwijkende gedaante ondersteunt, neemt Christus de bittere beker en stemt toe de inhoud ervan te drinken. Voor de Lijder stijgt de jammerklacht op van een verloren en ondergaande wereld en de woorden komen van de met bloed bevlekte lippen: "Niettemin, als de mens verloten moet gaan tenzij dat Ik deze bittere beker drink, *niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede*" (ST 9 dec. 1897).

Vers 43 **Het Leven dat in Christus Geborgen is, Kan Niet Aangeraakt Worden.** – De kracht die Christus kreeg in het uur van lichamelijk lijden en mentaal zielelijden in de Hof van Gethsémané is en wordt gegeven aan hen die terwille van Zijn geliefde Naam lijden. Dezelfde genade die Jezus kreeg, dezelfde troost, de meer dan menselijke standvastigheid zal gegeven worden aan elk gelovig kind van God, dat in moeite en lijden wordt gebracht, dat bedreigd wordt met gevangenschap en dood door de helpers van satan. Nooit is iemand die in Christus vertrouwt, alleen gelaten en vergaan. Het schavot, de brandstapel, de vele uitvindingen van alle mogelijke wreedheid kunnen het lichaam doden, maar ze kunnen niet komen aan het leven dat met Christus geborgen is in God (ST 3 juni 1897).

Vers 44 (Filippenzen 2:5-8; Hebreëen 2:14-17). **Christus Deed Niet Alsof Hij de Menselijkheid op Zich Nam.** – Van Christus wordt gezegd: "En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als bloeddruppels die op de aarde vielen". Wij moeten de waarheid van het menszijn van Christus beseffen om



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

de waarheid van bovenstaande woorden naar waarde te schatten. Christus deed niet alsof Hij de menselijkheid op Zich nam. Hij nam de menselijke natuur aan en beleefde de menselijke natuur. Christus deed geen wonderen voor Zichzelf. Hij was vertrouwd met ziekte, maar Zijn Goddelijke natuur wist wat in de mens was. Voor Hem was het niet nodig dat iemand hiervan tot Hem zou getuigen. De Geest werd Hem boven mate gegeven, want Zijn werk op aarde vereiste dit.

Het leven van Christus vertegenwoordigt een volmaakt menszijn. Hij was in menselijke gedaante precies wat u kunt zijn. Hij nam onze zwakheden op Zich. Niet alleen werd Hij vlees gemaakt, maar Hij kwam in de gelijkheid van zondig vlees. Zijn Goddelijke vermogens werden weerhouden om Hem Zijn zielelijden of Zijn lichamelijke smart te verlichten (Brief 106, 1896).

Vers 44,53 (Zie EGW over Mattheüs 26:42). **Overgegaan in de Handen**
Page 1124; blz. 380

van de Machten der Duisternis. – Als stervelingen de verbazing en de smart konden zien van de engelen, terwijl deze in stilzwijgend verdriet zagen hoe de Vader Zijn stralen van licht, liefde en heerlijkheid van Zijn Zoon wegnam, zouden zij beter begrijpen hoe aanstootgevend de zonde is in Zijn ogen. Terwijl de Zoon van God Zich in de Hof van Gethsémané in biddende houding neerboog, perste Zijn zielsangst zweet als grote druppels bloed door Zijn poriën. Hier omgaf de verschrikking van grote duisternis Hem. De zonden der wereld drukten zwaar op Hem. Hij leed in de plaats van de mens als overtreder van de wet van Zijn Vader. Hier was het toneel van verzoeking. Het licht van God week van Zijn aangezicht en Hij ging over in handen van de machten der duisternis. In zielsangst lag Hij uitgestrekt op de koude grond. Hij was Zich bewust van het ongenoegen van Zijn Vader. Christus had de lijdensbeker van de lippen van de zondige mens genomen, voorgesteld om deze Zelf te ledigen en in plaats daarvan aan de mens de beker van zegeningen te geven. De toorn waardoor de mens zou zijn getroffen, rustte nu op Christus (Sufferings of Christ, p.17,18).

Vers 45 Zie EGW over Mattheüs 26:43

Vers 54 Zie EGW over Mattheüs 26:3

Vers 70 (Mattheüs 10:32; 26:63,64; Markus 14:61,62). **Een Tijd Om te Spreken.** – Toen aan Jezus de vraag gesteld werd: *“Bent U de Zoon van God?”* wist Hij dat Hij door een bevestigend antwoord te geven, Zijn dood zeker zou maken; loochenen zou een smet werpen op Zijn menselijkheid. Er was een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Hij had niet gesproken alvorens Hij onomwonden werd ondervraagd. In Zijn lessen aan Zijn discipelen had Hij gezegd: *“Wie Mij daarom zal belijden voor de mensen, hem zal Ik ook belijden voor Mijn Vader Die in de hemel is”*. Toen het van Hem gevraagd werd, loochende Jezus Zijn verhouding tot God niet. OP dat plechtige ogenblik stond Zijn karakter op het spel en moest dat waar gemaakt worden. Hij liet bij die gelegenheid de mensen een Voorbeeld na om onder soortgelijke omstandigheden op te volgen. Hij wilde hen leren niet van hun geloof afvallig te worden om lijden en zelfs de dood te ontgaan (2SP 127).

Hoofdstuk 23

Vers 18-25 Zie EGW over Mattheüs 27:15-26

Vers 20-23 Zie EGW over Mattheüs 27:22,23



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 23,24 Zie EGW over Mattheüs 27:25,26

Vers 26 Zie EGW over Mattheüs 27:32

Vers 33 Zie EGW over Mattheüs 27:38

Vers 38 Zie EGW over Mattheüs 27:37

Vers 40-42 **Zalig in de Laatste Uren van het Leven.** – Sommigen van de verlostten zullen Christus hebben aangegrepen in de

Page 1124-1125; blz. 381

laatste uren van het leven en in de hemel zal onderricht worden gegeven aan dezulken, die bij hun dood niet volkomen het verlossingsplan hebben begrepen. Christus zal de verlostten leiden naar de rivier des levens en hun openbaren wat zij op aarde niet konden begrijpen (Brief 203, 1905).

Vers 42,43 **De Stervende Zondaar Greep de Stervende Heiland aan.** – Christus is tot het einde toe Iemand Die de zonden vergeeft. In het donkerste van de nacht, terwijl de Ster van Bethlehem in het niet dreigt te verzinken, schijnt temidden van de zedelijke duisternis het geloof van de stervende zondaar, terwijl hij een stervende Heiland aangrijpt.

Een dergelijk geloof kan worden voorgesteld door de werkers van het elfde uur, die hetzelfde loon ontvangen als zij die vele uren lang hebben gewerkt. De moordenaar vroeg in geloof, boetvaardig, vol berouw. Hij vroeg oprecht, alsof hij ten volle beseftte dat Jezus, als Hij dat wilde, hem kon redden. En de hoop in zijn stem was vermengd met zielsangst toen hij beseftte dat als Christus het niet deed, hij voor eeuwig verloren zou zijn. Hij wierp zich volkomen hulpeloos op Jezus Christus (MS 52, 1897).

Vers 44 Zie EGW over Mattheüs 27:45

Vers 45 Zie EGW over Mattheüs 27:50; Johannes 19:30

Vers 46,47 Zie EGW over Mattheüs 27:45,46

Vers 47 Zie EGW over Mattheüs 27:54

Hoofdstuk 24

Vers 1 Zie EGW over Markus 16:1,2

Vers 5,6 Zie EGW over Markus 16:6

Vers 13-15 (Mattheüs 27:42; Markus 15:31). **Verdriet, Vrees en Verwondering met Elkaar Vermengd.** – Deze krachtige mannen waren zo gedrukt door leed dat zij weenden terwijl zij onderweg waren. Het medelijdende hart van Christus zag vol liefde een smart die Hij kon ledigen. De discipelen spraken met elkaar over de gebeurtenissen van de afgelopen dagen en verwonderden zich, hoe het feit dat Jezus Zich kon prijsgeven aan een schandelijke dood, te verenigen was met Zijn aanspraken als Zoon van God.

De één hield vol dat Hij geen huichelaar kon zijn, maar dat Hij Zichzelf had bedrogen wat betreft Zijn werk en Zijn toekomstige heerlijkheid. Beiden vreesden dat wat Zijn vijanden Hem in het gezicht had gesmeten, maar al te waar was - "*Anderen heeft Hij gered; Zichzelf kan Hij niet redden.*" Toch vroegen zij zich af hoe Hij Zich zo in Zichzelf had kunnen vergissen, terwijl Hij hen zo herhaaldelijk bewezen had dat Hij de harten van andere mensen kon lezen. En de vreemde berichten van de vrouwen maakten hen nog onzekerder (3SP 207).



Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

Vers 13-31 **Het Verstaan van de Bijbel het Voornaamste Belang.** – Jezus openbaarde Zich eerst niet in Zijn ware aard aan hen, om

Page 1125-1126; blz. 382

daarna de Schriften voor hen te openen; want Hij wist dat zij zo overgelukkig zouden zijn bij het weerzien van Hem, Die uit de dood was opgestaan, dat hun ziel verzadigd zou zijn. Zij zouden niet hongeren naar de Waarheden die Hij hun op het hart wilde drukken om ze mee te delen aan anderen die op hun beurt de kostbare kennis zouden verbreiden, tot duizenden mensen het licht zouden ontvangen dat die dag werd gegeven aan de moedeloze discipelen, terwijl zij op weg waren naar Emmaüs.

Hij handhaafde Zijn dekmantel tot Hij de Schriften had verklaard en hen had gebracht tot een bewust geloof in Zijn leven, Zijn aard, Zijn zending in deze wereld, Zijn dood en opstanding. Hij wilde dat de Waarheid vaste wortel zou schieten in hun denken, niet omdat deze werd ondersteund door Zijn persoonlijke getuigenis, maar omdat de ceremoniële wet en de profeten van het Oude Testament, die overeenstemden met de feiten van Zijn leven en sterven, onwispelbare bewijzen gaven van die Waarheid. Toen het doel van Zijn werk met de beide discipelen was bereikt, openbaarde Hij Zich aan hen, zodat hun blijdschap volkomen zou zijn, waarna Hij uit hun ogen verdween (ST 6 okt., 1909).

Vers 15,16 **Jezus Effent Moeilijke Paden.** – Deze machtige Overwinnaar over de dood, Die afgedaald was tot de grootste diepte van menselijke ellende om een verloren wereld te redden, nam de nederige taak op Zich om naast de beide discipelen naar Emmaüs te wandelen om hen te leren en te troosten. Op deze wijze vereenzelvigd Hij Zich met Zijn lijdend en verslagen volk. Op deze moeilijke en meest beproevende wegen is Jezus met ons om de weg te effenen. Hij is Dezelfde Mensenzoon, met dezelfde sympathie en liefde die Hij bezat alvorens Hij in het graf afdaalde en opsteeg naar Zijn Vader (3SP 212).

Vers 39 (Handelingen 1:9-11). **Christus Nam de Menselijkheid Met Zich Mee.** – Christus steeg op naar de hemel terwijl Hij een geheiligde menselijkheid droeg. Hij nam deze menselijkheid met Zich mee naar de hemelse hoven en door alle eeuwigheden zal Hij deze behouden als Degene Die elk menselijk wezen in de stad Gods heeft verlost, Degene Die voor de Vader pleit: *“Ik heb ze in Mijn handpalmen gegraveerd”*. Zijn handpalmen dragen de littekenen van van de wonden die Hij ontvangen heeft. Als wij gewond en gekneusd zijn, als wij voor moeilijkheden komen te staan die ons zwaar vallen, laten wij dan bedenken hoeveel Jezus voor ons geleden heeft. Laten wij in Christus met onze broeders plaats nemen in de hemelse gewesten. Laten wij hemelse zegeningen in onze harten meedragen (RH 9 maart, 1905).

Jezus nam de natuur van het mensdom aan om aan de mensen een zuivere, onzelfzuchtige liefde te openbaren, om ons te leren hoe wij elkaar moeten liefhebben.

Als Mens steeg Christus op naar de hemel. Als Mens is Hij de Plaatsvervanger en Borg voor de mensheid. Als Mens leeft Hij om voor ons te bidden. Hij bereidt een plaats voor allen,

Page 1126; blz. 383

die Hem liefhebben. Als Mens zal Hij terugkomen met macht en heerlijkheid om Zijn kinderen tot Zich te nemen. En wat ons blij en dankbaar moet maken, is het feit dat God *“een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door die Man, Die Hij heeft aangewezen.”* Dan zullen wij voor altijd de zekerheid

Bijbelcommentaar op Lukas; blz. 362- 383

hebben dat heel het ongevallen universum belang stelt in het grote werk waarvoor Jezus naar onze wereld is gekomen, namelijk de zaligheid van de mensen (MS 16, 1890).

Vers 50,51 Zie EGW over Handelingen 1:9-11